

המשך ביאור למסכת נדה ליום שני עמ' ב

20 בועלה, ומכך ששנינו 'ואחר כך' מוכח שלא נחלקו בזמן האמור
21 במשנה קודם לכן [כדי שתירד מן המטה ותדיח פניה], אלא נחלקו רק
22 באופן שכבר עבר זמן זה.
23 מתרצת הגמרא: הָבֵי קְאָמֵר התנא, וְזֶהוּ – שיעור כדי שתירד מן
24 המטה וכו' הוא זמן 'אחר כך' שֶׁנֶּחְלְקוּ רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲכָמִים בדין
25 בדיקה שנעשתה בזמן זה.
26 תירוץ אחר לסתירת דברי המשנה והברייתא בשיעור 'אחר זמן': רַב
27 אֲשֵׁי אָמַר, אין סתירה בין המשנה לברייתא, אלא אִידִי וְאִידִי תָד
28 שִׁיעוּרָא הוּא – זה וזה שיעור אחד הוא, שאם יש עַד מוֹכֵן בְּיָדָהּ,
29 השיעור הוא כְּדִי שֶׁתֵּרַד מִן הַמֵּטָה וְתֵדִיחַ אֶת פְּנֵיהָ – ותבדוק
30 עצמה בעד שבידה, וכפי ששנינו במשנתנו. אִין עַד מוֹכֵן בְּיָדָהּ,
31 השיעור הוא כְּדִי שֶׁתּוֹשִׁיט יָדָהּ לְתַחַת הַכֶּר, או לְתַחַת הַכֶּסֶת
32 וְתַטּוֹל עַד וְתִבְדֹּק בּוֹ, וכפי ששנינו בברייתא. שהזמן של ירידה מן
33 המטה, שזה לזמן של הושטת היד תחת הכר והכסת ליטול העד,
34 והמשנה פירשה השיעור לזו שעד בידה, והברייתא פירשה השיעור
35 לזו שאין עד בידה.
36 מקשה הגמרא על רב אשי: מִיֵּתִיבִי, שנינו בברייתא, אִיֵּהוּ אַחֵר
37 זְמַן' שאם בדקה בתוך זמן זה טמאים שניהם מספק, הֲכֵר זֶה שְׂאֵל
38 רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צְדוּק לְפָנֵי חֲכָמִים בְּאוֹשָׁא, וְאָמַר לָהֶם,

1 לברייתא, שהזמן המבואר בברייתא הוא השיעור של 'אחר זמן',
2 והזמן המבואר במשנה הוא השיעור של 'אחר אחר זמן'.
3 מקשה הגמרא: וְהָא קְתַנִּי עֲלֶיהָ – והרי שיעור הזמן במשנה נאמר על
4 מה ששנינו 'נמצא על שלח לאחר זמן, מִמַּאיִן מְסַפֵּק וּפְטוּרִין מִן
5 הַקְּרָבָן, שעל כך פירשה המשנה 'אִיֵּהוּ אַחֵר זְמַן, כְּדִי שֶׁתֵּרַד מִן
6 הַמֵּטָה וְתֵדִיחַ פְּנֵיהָ'. וכיצד פירש רב חסדא שכוונת המשנה לבאר
7 שיעור 'אחר אחר זמן' הנאמר בהמשך המשנה לאחר ששנינו את
8 שיעור הזמן האמור.
9 מתרצת הגמרא: הָבֵי קְאָמֵר – יש ללמוד המשנה כאילו היא חסרה,
10 וכך יש לשנות בה, אִיֵּהוּ אַחֵר זְמַן' שאם בדקה אז ומצאה דם
11 טמאים שניהם מספק, היינו לאחר שעבר זמן אותיום עד שיעור זמן
12 כְּדִי שֶׁתּוֹשִׁיט יָדָהּ לְתַחַת הַכֶּר, או לְתַחַת הַכֶּסֶת, וְתַטּוֹל עַד
13 וְתִבְדֹּק בּוֹ. ובבדקה עצמה בתוך שיעור זמן כְּדִי שֶׁתֵּרַד מִן הַמֵּטָה
14 וְתֵדִיחַ אֶת פְּנֵיהָ, מְחַלְּקִת רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲכָמִים בדין הבועל,
15 שלדעת חכמים טמא רק טומאת ערב, ולדעת רבי עקיבא טמא מספק
16 שבעת ימים.
17 שוב מקשה הגמרא: וְהָא 'אַחֵר כְּדִי' קְתַנִּי – והלא אחר שנכתב
18 במשנה שיעור זמן של 'כדי שתירד' וכו' נכתב 'ואחר כך מטמאה מעת
19 לעת ואינה מטמאה את בועלה, רבי עקיבא אומר אף מטמאה את